

ВАЖЛИВИЙ РЕЗЕРВ

Центральний Комітет КПРС прийняв постанову «Про організаційну роботу Тюменського обкому партії по мобілізації виробничих колективів, учених і спеціалістів рибного господарства на збільшення у водоймищах області запасів промислових риб і краще їх використання».

ЦК КПРС вважає, що інтенсивніше використання внутрішніх водоймищ і особливо величезного озера фонду країни для рибництва і рибальства є важливим резервом збільшення виробництва риби і повнішого задоволення потреб населення в рибі і рибній продукції.

ЦК КПРС схвалив досвід роботи Тюменської області партійної організації по здійсненню в дев'яти п'ятиріччях заходів по більш повному використанню внутрішніх водоймищ для збільшення виробництва рибної продукції і намічені обкомом партії заходи по доведенню вилову риби у 1980 році до 500—550 тисяч центнерів, або в 1,6—1,7 рази більше рівня 1975 року.

ЦК Компартії союзних республік, крайовим і обласним комітетам партії, Радам міністрів союзних республік рибогосподарських районів країни рекомендовано з урахуванням досвіду партійної організації Тюменської області провести необхідну роботу по підвищенню рибозроductивності наявних природних водоймищ.

(ТАРС).

ЗАРАДИ МИРУ НА ЗЕМЛІ

Почалося збирання підписів під новою Стокгольською відозвою Всесвітньої Ради Миру за припинення гонки озброєнь, за роззброєння. Разом з усім радянським народом трудящі Української РСР одностайно підтримують цю акцію борців за мир.

У містах і селах республіки проходять мітинги і збори, учасники яких палко підтримують миротворчий курс Радянського уряду, його зусилля по скликанню всесвітньої конференції за припинення гонки озброєнь, за роззброєння і розрядку.

4 червня в Києві відбулися збори членів Українського республіканського комітету Захисту Миру, присвячені масовому походу за роззброєння. Робітники і колгоспники, дітяки науки і культури, представники громадськості у своїх виступах говорили про значення руху широких мас у справі поглиблення розрядки напруженості, ліквідації небезпечних вогнищ у різних районах світу. Шлях до розв'язання цих життєво важливих проблем визначено в програмі дальшої боротьби за мир і міжнародне співробітництво, за свободу і незалежність народів, проголошений на XXV з'їзді КПРС Генеральним секретарем ЦК КПРС товаришем Л. І. Брежнєвим.

Учасники зборів поставили свої підписи під текстом заклику Всесвітньої Ради Миру.

Збір підписів під закликом Всесвітньої Ради Миру по всій нашій країні пройде в основному в червні—липні. У зв'язку з цією кампанією на підприємствах і в установах, у колгоспах і радгоспах, у навчальних закладах і студентських будагонах відбудуться тематичні вечори, будуть проведені лекції та бесіди, організовано кінофестивалі й виставки, які розповідатимуть про зовнішньополітичну діяльність КПРС і Радянської держави, про боротьбу радянських людей, прогресивних сил планети проти гонки озброєнь, за мирне співіснування і безпеку народів.

Трудящі України, як і всі радянські люди, виховані Комуністичною партією в дусі ленінських принципів активної боротьби за справедливий і демократичний мир на землі, знову демонструють свою готовність зробити все, щоб припинити гонку озброєнь, відвернути загрозу нової війни.

(РАТАУ).

ПРИБУТТЯ ІНДІРИ ГАНДІ В МОСКВУ

На запрошення Радянського уряду 8 червня в Радянський Союз з офіційним візитом прибула прем'єр-міністр Республіки Індії Індіра Ганді.

На Шереметьєвському аеродромі, прикрашеному державними прапорами Республіки Індії і Радянського Союзу, прем'єр-міністра біля трапу літака тепло зустріли Генеральний секретар ЦК КПРС Л. І. Брежнєв, Голова Ради Міністрів СРСР О. М. Косигін, міністр закордонних справ СРСР А. А. Громико.

В зустрічі взяли участь також заступник Голови Ради Міністрів СРСР І. В. Архипов, В. Е. Димшиць, В. М. Новиков, міністр СРСР В. Ф. Братченко, Б. П. Бугаєв, М. В. Голдін, М. С. Патолічев, голови державних комітетів СРСР С. Г. Лапін, С. А. Скачков, керуючий справами Ради Міністрів СРСР М. С. Смиртюков, голова виконкому Московської Ради В. Ф. Промислов, заступник міністра закордонних справ СРСР М. П. Фірюбін, заступник голови КДБ СРСР Г. К. Цинев, посол Радянського Союзу в Республіці Індії В. Ф. Мальцев, завідувач протокольного відділу МЗС СРСР Д. С. Нікіфоров.

Серед зустрічаючих були посол Республіки Індії в СРСР І. К. Гуджрал, глави ряду дипломатичних представництв, акредитованих в СРСР.

Прем'єр-міністра дружньої Індії на аеродромі сердечно вітали представники трудящих столиці, студенти і спеціалісти з Індії, які навчаються і працюють у Радянському Союзі. Високій гості було піднесено букети квітів.

Урочиста зустріч в аеропорту завершилась маршем почесної варті.

У супроводі почесного ескорта Індіра Ганді разом з Л. І. Брежнєвим і О. М. Косигіном вирушає в Кремль.

Разом з главою уряду Індії прибули міністр закордонних справ Індії Я. Б. Чаван, інші офіційні особи.

(ТАРС).

Кіровоградська обласна бібліотека ім. П. К. Крауського
Інв. №

ПРОЛЕТАРИ ВСІХ КРАЇН, ЄДИНАЙТЕСЯ!

МОЛОДІЖНИЙ КОМПАРА

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XVII
№ 69 (2173).

ЧЕТВЕР, 10 червня 1976 року

Ціна 2 коп.

У ДВІ ЗМІНИ

ЧРОЖАВ
70

О РАХУНОК КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНОЇ НА ЗАГОТІВЛІ КОРМІВ ДЛЯ ГРОМАДСЬКОГО ТВАРИННИЦТВА

На останньому засіданні правління колгоспу імені XX з'їзду КПРС, що проходило з участю членів комітету комсомолу, йшла розмова про заготівлю кормів для громадської худоби. У відповідь на постанову Центрального Комітету КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про додаткові заходи по забезпеченню збирання врожаю, заготівель сільськогосподарських продуктів і кормів у 1976 році» молодь господарства поставила за мету своїми силами заготовити на кожну корову тонну трав'яних гранул.

Слово у них не розходиться з ділом. Роботу агрегату приготування вітамінізованого трав'яного борошна організували у дві зміни. Зразки високопродуктивної праці на заготівлі кормів показує комсомольсько-молодіжна бригада, яку очолює Віктор Залевадний. Спочатку добовий виробіток агрегату становив 6, потім — 8, тепер його довели майже до 12 тонн.

В. ЯЦЕНКО,
завідуючий відділом Онуфріївської районної газети «Соціалістичне село».

Після закінчення Кіровоградського електромеханічного технікуму Тамара Легонішкі прийшла працювати електромонтером радіозв'язку Знаменської дистанції і сигналізації зв'язку. За самовіддану працю комсомолка нагороджена значком «Ударник-75». Вона — член редколегії стильної газети «Зв'язківці».

На фото: електромонтер Тамара ЛЕГОНІШКІ.

Фото В. КОВПАКА.

— Де живе Валя Парахонько? — питаю першу зустрічну жінку.

— Ще трохи пройдіть. Біля криниці... Тільки чи застане тебе вдома?

— Та вже час після дощів прийти.

— Вона додому не спішить.

Про хату точно розповіла. Знайшов відразу, але замок висів на дверях. Іду на ферму. Завідуюча Раїса Білоус сміється:

— Валя погнала корів у долину. Он, дивіться, група пасеться. Невеликий клаптик, травиця піднялася.

Череди не проженеш, а групу можна. Валя першою й спробувала. Сутужно нині з кормами. А Валентина молодець, вона доглянути їх нагодувати краще за всіх може.

Завідуюча фермою дістала з ящика стола журнал, розкрила.

— За чотири місяці Валя нагодувала по 1640 кілограмів молока від кожної корови. Приплюсуємо ще по 363 за травень. Підсумок — 2003. Це її показник на 1 червня. Гадаю, першості в районі не

здада. То ви зустрінетеся з нею? — перепитує Раїса Білоус. — Славна трудолюбива, роботяща. Можна сказати, з дитинства на фермі. Мати її дояркою була, і всі три дочки пішли за нею. Середня, Наталя, потім ветеринарний технікум закінчила, працює ветфельдшером. А найменша, Люба, тут же, на фермі, корів доїть. Торік від кожної взяла по 4003 кілограми молока. І старша, і молодша — чотири тисячниця.

У голосі завідувачі відчувалися нотки поваги й гордості: сестри роботящі, завжди допоможуть. Буває, захворіє котрася із доярок, Валентина Парахонько, Люба Ліви́тчук (сестра Валентини) беруться роздоювати, годувати «чужих» корів, і трудовий ритм на фермі не порушується.

Зустріла мене Валентина привітно.

— А й правда, тут гарно. Я люблю, коли свіжа трава під ногами, то дежавуєш корм. Відразу на дої підвищається. У групі — лише первістки, всі отели-

НА ПРИЗ «МК» «ПЕРШІЯ МОЛОДІЖ ЧОТИРИТЯСЯНИЦІ КІРОВОГРАДЩИНИ СТАРТОВОГО РОКУ ДЕСЯТОЇ П'ЯТИРІЧКИ»

„ПОДИВІТЬСЯ, ОН МАМІН ПОРТРЕТ...“

лились. Якби з початку року було чим як слід годувати, по пуду молока за день кожна давала б. А так лише тринадцять кілограмів беру. В січні й то більше надоювала.

З цікавістю слухаю її розповідь. Валентина має намір позмагатися з Ольгою Козаченко.

— Хочеться перемогти, стати володарем призу. І діти, їх у мене четверо, знають про це. Прийду з ферми — про діла мої розпитують.

Потім знову про свою роботу:

— Торік, після відпустки, взялася доглядати телетей. Могла б свою групу взяти. Але вирішила роздоїти інших корів. І роздоїла. Люцерна підросла, невдовзі зеленою масою підгодовуватимемо.

У свята Валентина Парахонько на гарну сукню прикріплює орден Трудового Червоного Прапора і знак «Ударник дев'ятої п'ятирічки». Чоловік, Олег, вирулює новенького «Москвича» на середину подвір'я, сідає вся сім'я. Присмком проїхатися святовим Голованівськом. На центральній площі діти просять зупинити машину. Оглядають портрети передовиків виробництва. На видному місці — портрет Валентини Парахонько.

— Мамо, ти пізнаєш себе? — питає Олег, молодший.

— Пізнаю, синку.

Очі дітей іскряться радістю.

А. КАСУРКІН.
Колгосп імені Ульянова Голованівського району.

У МІНІСТЕРСТВІ ОБОРОНИ СРСР

Як повідомлялося раніше, в період з 14 по 18 червня в районі Петрозаводськ — Сестрорецьк — Выборг буде проведено військове навчання Ленінградського військового округу. Загальна чисельність військ, які братимуть участь у навчанні, становитиме близько 25 тисяч чоловік. Відповідно до положень Заключного акта наради з питань безпеки і співробітництва в Європі, Радянська

сторона 24 травня надіслала повідомлення державам — учасникам наради в Хельсінкі. На навчання були запрошені спостерігачі від деяких держав — учасниць наради, розташованих у північно-західній Європі.

Запрошення бути присутніми спостерігачами надіслані Німецькій Демократичній Республіці, королівству Норвегії, Польській Народній Республіці, Фінляндській Республіці і королівству Швеції.

Запрошення інші прийняті, і вони дали згоду послати спостерігачів на наступне навчання.

ІХ ПЕРШИЙ МАРШРУТ — В ПОЛЕ, ДО ХЛІБОРІВ, ТУДИ, ДЕ ВІРШУЄТЬСЯ ДОЛЯ ВРОЖАЮ.
НА ФОТО: ВИСТУПАЄ АГІТ-БРИГАДА «СТЕПІВЧАНКА» БОБ.РИНЕЦЬКОГО РАЙОННОГО БУДИНКУ КУЛЬТУРИ.

ФОТО І. КОРЗУНА.

ПРОФЕСІЯ БАГАТО — ОБЕРИ СВОЮ

Майже рік тому ми закінчили Олексієвську восьмирічну школу. Вже тоді твердо знали, ким будемо. Ще з сьомого класу бігали в поле рідного колгоспу, де гуркотіли потужні машини. Особливо чудово пахла рідна земля ранньою весною. Мабуть, вона та ще праця наших батьків породили у нас бажання стати хліборобами. А ще ми з вдячністю згадуємо нашого класного керівника Володимира Миколайовича Мельника. Це він навчив нас поважати землю і працю механізатора. Ось тому ми, нерозлучні друзі, знову разом у мальовничому місті на березі Південного Бугу — навчаємось у Гайворонському професійно-технічному училищі № 5. Тут ми набуваємо професії механізатора, навчаємось у вечірній школі. А вчитись є чого і є у кого. Наша училище стало для нас рідною домівкою. Живемо ми в гарному гуртожитку. Майстри виробничого навчання і викладачі нам стали рідними батьками. Вчитись подобається. У нас ба-

НАС ЧЕКАЄ ПОЛЕ

гато научних посібників, техніки. Ми беремо участь у гуртках технічної творчості, художньої самодіяльності і спортивних секціях. Група, в якій ми вчимося, перемогла в соціалістичному змаганні на честь XXV з'їзду КПРС. А після Всеукраїнських комсомольських зборів «Рішення XXV з'їзду КПРС — виконаємо!» група стала ініціатором соціалістичного змагання за зразкову групу.

Мрії наші збуваються, і через рік ми повернемося на поле рідного колгоспу. Вчитись будемо так, щоб стати зміною наших батьків, стати справжніми хліборобами.

В. УГРІН,
В. БАБЕНКО,
С. ЛОМАКІН.

учні групи № 35 Гайворонського СПТУ № 5.

СИЛЬНІШІ ВІД БІДИ

У ШКОЛІ ДІЄ САНІТАРНА ДРУЖИНА

Кілька років тому в моєму житті стався тривожний випадок. Захворів брат. Ному було погано, а я нічим, ну нічим не могла допомогти. Бачила, як страждає рідна людина, і мучилась від власної безпорадності.

Тоді все обійшлося добре — вчасно нагодилися медики. Але забути те болісне почуття розгубленості, безпомічності не могла. Ні забути, ні вибачити собі.

Так я прийшла в шкільну санітарну дружину. Сандружина працює у нас уже багато років. До неї входять двадцять три старшокласники, які вирішили навчитися допомагати людям у біді. Накласти джгут чи перебинтувати рану, запобігти отруєнню продуктами чи зупинити кровотечу — все це теми наших занять.

Раз на тиждень, під час навчального року, збирає сандружинників шкільна медсестра Раїса Йосипівна Бондарчук. Це дуже хороша, чуйна людина. Всі ми хочемо бути такими. Бо ми знаємо, що Раїса Йосипівна була учасницею Великої Вітчизняної війни, рятувала життя сотням бійців.

Хоча півні мирний час, та ми готуємось до будь-яких випробувань. Вивчаємо не тільки основи медицини, а й ліку зброї — вогнепальної, ядерної, хімічної, бактеріологічної, а також засоби захисту від неї. В цьому допомагає нам викладач початкової військової підготовки Ілля Михайлович Дорош.

Сьогодні вже можна говорити про перші успіхи сандружинників. І не тільки в теорії. На перших місцях змагань шкільних санітарних дружин, що відбулись недавно, наша команда зайняла перше місце, як до речі, й команда санітарних постів молодших класів, яку очолює Іра Гаєнко. На всіх етапах і вони, і ми не заробили жодного штрафного очка. Для нас це означає, що, зустрівшись із справжньою бідною, ми не розгубимось, гідно протистоятимемо їй, зуміємо допомогти людям.

І. ПУДОВКІНА,

командир санітарної дружини Світловодської середньої школи № 4.

В ЖИТТЯ—ЩАСЛИВИМИ

Перед цим святом були бєсїди в кожному класі, в кожній комсомольській групі — про права і обов'язки громадянина Країни Рад, про радянський паспорт.

І ось в Компаніївську середню школу на свято повноліття завітав начальник паспортного столу районного відділу внутрішніх справ С. Ф. Надлін-

ський. Знову тривала розмова про радянський спосіб життя, про моральний кодекс людини комуністичного суспільства. Станіслав Федорович вручав старшокласникам паспорти нового зразка. Першими їх отримали комсомольці Віктор Галяган, Тетяна Поліщук, Алла Хільченко. Вони дали обіцянку своїм вчителям і батькам бути в усьому схожими на людей, які йдуть в перших шеренгах творців нового життя.

Т. АГАРКОВА.

ПІДЛІТКОВИЙ вік... Часто з турботою і тривогою вимовляють ці слова батьки і педагоги. Якщо в молодших класах школяр спокійний, уважний, чуйний, то в п'ятих—сьомих класах ми починаємо скаржитися, що учня паче підміняли: став неупитимим, зухвалим, самолюбивим, нетерпимим до вимог учителя та батьків, до слабостей товаришів, різким і категоричним у судженнях про навколишній світ, особливо, про поведінку старших.

Суперечності підліткового віку завдають немало неприємностей батькам. Не маючи достатньої педагогічної і психологічної підготовки і не розуміючи справжніх причин дивної поведінки хлопчика чи дівчинки, вони інколи стають зовсім безпорадними. Тому важливо знати таку поведінку проявом певного характеру підлітка або наслідком поганого впливу. Часто своє недоволення окремі батьки зводять до «дівох» і засоби виховання — ремінь, штурхан. А фізичне покарання лише огрублює серце підлітка, робить його байду-жестоким, а то й правопорушником.

Батьки Ігоря Р. тривалий час працювали на будовах у різних містах країни, а Ігоря виховувала бабуся. Лише щорічну відпустку сім'я проводила разом. Справжнім свідком для дитини був приїзд батька чи матері до Кіровограда. Ігор успішно вчився в молодших класах, дома допомагав бабусі.

Ігорю йшов одинадцятий рік, коли батьки повернулися до Кіровограда. Раділи, що самі виховуватимуть сина. Та сімейні радості поступово змінилися гірким розчаруванням — учорашній «ідеальна дитина» ставала неадекватною: неслухняною, впертою, дратівливою.

Батьки ці зміни пояснювали неможливістю бабусі і взяли «справжнювати» Ігоря поміщиком. Не можна сказати, що в сім'ї панувала духовна убогість, взаємостосунки, батьки мали середню спеціальну освіту, певний життєвий досвід, але не хотіли виникнути в особливості розвитку підлітка. Якщо мати піклування про сина зводило до забезпечення його харчуванням та одягом, то батько вдавався до постійних погроз і покарання.

Ігор назло став гірше вчитись, відкати з уроків. Інколи він пошукав у знайомих хлопців, потім у порожніх дачних будиночках або на залізничному вокзалі. Займався сумнівним знайомством з такими ж підлітками і дорослими неробами, п'яницями. І ось за участь у пограбуванні ларка Ігоря затримали міліція. За його виховання взялися працівники дитячої кімнати.

Вже відстаючим, порушником дисципліни, педагогічно запущеним учнем називали вчителі колишнього соромили-

вого кароокого першокласника. Спільні зусилля, єдині вимоги вчителів та батьків тепер потрібні були, як ніколи. Однак батьки уникали педагогів, покладаючи всі надії на ремінь. І ось — пограбування магазину... На тривалий час Ігоря відправляють до колонії для неповнолітніх.

Виховання дітей у сім'ї — не особиста справа батьків. Воно має велике, державне значення. Л. І. Брежнєв підкреслював, що «виховання суспільної свідомості всіх громадян — одна з найважливіших складових частин процесу ко-

пують людину, одурманюючи її отрутою брехливості, піддаючи її. Діти, виховані ремінем, стають бездушними, безсердечними людьми».

Підлітковий вік — це період бурхливого анатомо-фізіологічного розвитку, значної перебудови організму. Відбувається інтенсивний ріст кісткової і м'язової систем, зміна внутрішніх органів. Особливо великі зміни відбуваються в залозах внутрішньої секреції, починається діяльність статевих залоз. Перебудова організму позначається на роботі нервової системи. Інтенсивний, і в той же час нерівномірний, фізичний розвиток супроводжується значними психічними переживаннями.

Важливою обставиною, що припадає на роки отрочества і ранньої юності, акселерація — прискорений фі-

зичний і статевий розвиток людини. У підлітків усіх країн світу цей розвиток прискорився на півтора-два роки. За останні 20—30 років підлітки стають крупнішими, вищими, сильнішими, ніж їхні ровесники сорокових років. Це стосується і психічного розвитку, деяких особливостей пам'яті, рівня політичної і громадської зрілості.

Отже, щоб знайти правильні способи і засоби навчання та виховання підлітків, треба добре знати своєрідність їхнього віку, особливості фізичного і психічного розвитку. Радимо кожній сім'ї зробити настільним принаймні три книжки: «Книгу для батьків» А. С. Макаренка, «Як любити дітей» Януша Корчака і «Народження громадянина» В. О. Сухомлинського.

Грандіозні накреслення XXV з'їзду на десятих п'ятирічці в галузі народної освіти вимагають більшого зміцнення зв'язків школи, сім'ї і громадськості щодо комплексного і справді комуністичного виховання, тісної єдності ідейно-політичного, трудового й морального виховання дітей.

М. РАБОТНОВА,

кандидат біологічних наук, в. о. доцента кафедри анатомії і фізіології людини Кіровоградського державного педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна.

Закон про тебе

Дні відпочинку

Консультацію дає член судової колегії в цивільних справах обласного суду Б. М. ЛИТВИНЕНКО.

на вихідні дні і якої тривалості повинна бути моя відпустка».

В. Поломученко.

сміт Новоархангельськ.

У кожному колгоспі загальні збори колгоспників затверджують «Правила внутрішнього розпорядку», які й регулюють питання про

дні відпочинку і щорічні відпустки. Відповідно до «Правил внутрішнього розпорядку колгоспу» передбачено, що колгоспникам щотижня надаються дні відпочинку. Лише в напружені періоди сільськогосподарських робіт правління вправі переносити дні відпочинку. Отже, право на щотижневі вихідні дні Ви маєте.

Тривалість щорічних відпусток визначається окремо в кожному колгоспі залежно від професії та умов праці. Як правило, це питання колгоспники вирішують, орієнтуючись на відпустки, що надаються працівникам радгоспів.

Отже, тривалість Вашої відпустки визначено правильно, згідно з «Правилами внутрішнього розпорядку» колгоспу, де Ви працюєте. Тривалість відпусток працівників державних і кооперативних підприємств, крім колгоспів, визначається трудовим законодавством.

ДО ОТЧОЇ СЛАВИ

ЧЕРВОНІ МАРШРУТИ „ПОШУКУ“

Йдуть роки, народжуються і виростають нові покоління, та пам'ять про Велику Вітчизняну війну — невимруща, невідступна. І чим далі відходимо ми від тих буремних літ, тим зриміше бачимо велич подвигу нашого народу, всіх чесних людей землі, які брали участь у розгромі фашизму.

В міському комсомолу Кіровограда надійшла об'ява, в добрий учнівський зошит, розповідь про червоних слідопитів Кременчука. Їхній клуб «Пошук» створений три роки тому, але зроблено ним вже немало. Тут і розшуки загиблих воїнів, зустрічі з ветеранами Великої Вітчизняної та в'язнями фашистських концтаборів, створена картотека імен живих і героїв, які визволяли Кременчук. В минулому році Полтавське обласне відділення товариства охорони пам'яток історії та культури нагородило членів клубу дипломом, а республіканське — пам'ятним нагрудним знаком.

Члени кременчуцького клубу «Пошук» встановили тісні зв'язки з слідопитами інших міст країни, в тому числі і з кіровоградцями. Відбулася зустріч в обласному центрі. Ми поділилися з друзями досвідом своєї пошукової роботи.

Червоними слідопитами нашого міста зроблено теж немало, особливо до 30-річчя Перемоги нашого народу над фашизмом. Пошукові групи слідопитів є майже в кожній школі, в більшості шкіл відкриті кімнати бойової слави, які постійно поповнюються новими матеріалами. Всі школярі беруть найактивнішу участь у військово-спортивних іграх «Орля», «Зірниця».

Протягом навчального року комсомольці шкіл міста провели операцію «Пам'яті батьків гідні», яка була поділена на чотири етапи. На завершення — рапорт шкільної комсомолки міста про свої пошуки.

В шкільних комсомольських організаціях проведений огляд візиту бойової слави. Відзначені кімнати бойової слави шкіл № 3, № 13.

Учнішкі колективи міста вивчали і широко пропагували історію діяльності підпільної організації «Спартак». Школярі складали героїзм свої трудові рапорти. В школах міста неодноразово виступав письменник Віталій Логвиненко та журналісти, приїздили до дослідження подвигів підпільної комсомольської організації, члени якої були посмертно відзначені високими урядовими нагородами.

Масовим стало шестство школярів над ветеранами Великої Вітчизняної війни та сім'ями загиблих. Були проведені операції «Гвоздики на обелісках» та «Гвоздики у сім'ях живих». Майже в кожному класі відбулися зустрічі з ветеранами, поповнилися їхніми документами та подарунками шкільні кімнати бойової слави.

Робота по військово-патріотичному вихованню в нас шириться повсякчас. Але чому б не об'єднати всіх червоних слідопитів міста так, як це зробили в Кременчуку?

Їхній клуб «Пошук» — для нас орієнтир.

Т. СМОЛЕНЧУК,
командир міського комсомольського штабу
«Юність», учениця СШ № 13,
м. Кіровоград.

Задум створити суспільство загальної бідності, в якому навіть думка про матеріальне благо переслідується як «ревізіонізм» або «буржуазне переродження», нездійсненний з багатьох причин. Одна з них полягає в тому, що таке суспільство суперечить науковій теорії соціалізму, інтересам кожного китайця. Правда, Китай усе ще селянська країна, і в ай жові ідеї зрівняльних початків таїнської держави, створеної повсталими селянами в 1911 році. Але правда й те, що китайський народ переконаний в тому, що кінський наслідок може привести зрівнялівку. Протягом кількох місяців у 1958 і 1959 роках селяни в «безплатних» їдальнях народних комун на основі натурального зрівняльного постачання одержували убогий харчовий раціон. А тяжких наслідків цього «достоювання» вступу в комунізм» Китай не забув і досі.

Отже, для того, щоб зміцнити режим абсолютної влади, Мао Цзе-дун та його група в силу логіки подій неминуче повинні були прийти до постанови на «перестрою» снітогляду» всього китайського народу. Так виникла ще одна реакційна утопія «реформи особи» в масштабі всього суспільства на основі ідей Мао Цзе-дуна. І знову ми переконуємося, що корені цієї ідеї ведуть до конфуціанського вчення про «самовдосконалення»... Стародавній філософ у цьому бачив основу всякої політичної, соціальної, етичної доктрини. Конфуцій казав: «Усі — від сина неба (тобто імператора) до простоголюдя — повинні розглядати самовдосконалення пізнанням основною обов'язком».

І ось тепер Мао Цзе-дун намагається реалізувати на практиці конфуціанську тезу про те, що особисті досконалості суспільства залежать від досконалості особи, то «виправлення» повинне бути піддане все суспільство.

Продовження. Початок у «Молодому комунарі» за 8 червня.

МАОІЗМ БЕЗ МАСКИ

МАОІЗАЦІЯ СВІДОМОСТІ

На цьому запозиченні Мао Цзе-дуна у Конфуція та інших стародавніх китайських мислителів ми кінчаються, Мао Цзе-дун, по суті, включив у свій ідейний багаж основні положення ідеалістичної школи старої китайської філософії про всемогутню силу морального чинника. Він проповідує можливість свавільного формування свідомості людини незалежно від об'єктивних умов її життя. Досить згадати його слова про те, що «свідомість китайця — чистий аркуш паперу, на якому можна малювати найкрасивіші ієрогліфи». В цих ідеях в багато від Конфуція, від китайського філософа-ідеаліста Мо-цзи, але від марксизму-ленізму в них нема нічого. Вчення Маркса-Леніна твердить і доводить зумовленість людських поглядів, ідей, усього світогляду конкретними умовами існування людей.

Сьогодні в Китаї маоїсти повсякчас повторю-

ють, що необхідно оволодіти ідеями Мао Цзе-дуна і тоді свідомість людини перестроюється, вона осягне найвищу мудрість.

У данину в Китаї вчили: не роби нічого, що суперечить, не міркуй перш ніж вчинити, що казали самозвані мудрі правителі».

Сьогодні в Китаї твердять: це починай ніякої справи, поки не згадаєш, що з цього приводу вже виступав Мао Цзе-дун.

Раніше вимагали знання класичних книг та вміння їх коментувати. Сьогодні Конфуція замінили вислови Мао Цзе-дуна.

Засоби і методи, що їх використовують прихильники Мао для «втілення» його ідей у свідомість кожного китайця, відомі. Крім фізичної, моральної розправы над ідеологічними противниками, група Мао виробила свого роду ритуал «вчіння ідей «премудрого правителя».

Мао Цзе-дун розраховує, що саме таким чином його ідей вкореняться у свідомості кожного китайця. І тоді країну буде перетворено за його бажанням. Це ідеалістичне й реакційне безглуздо, до того ж воно й неоригінальне. Адже ще Конфуцій хотів з допомогою ритуальних обрядів і моралі добитися відродження Китаю.

Китайський ідеаліст-реакціонер Ху Ші-п'янде-світ років тому твердив, що людська свідомість подібна до шматка глини, з якого можна виліпити все, що забажаєш. Зрозуміло, він мав на увазі свідомість простого народу. Тепер Мао Цзе-дун порівнює свідомість китайського народу з чистим аркушем паперу, на якому він, Мао, хоче написати ієрогліфи своїх висловів.

Різні часи, різні люди, але в них один і той же — реакційно-утопічне бажання перестроювати свідомість народу за образом і подобою своєї власної.

Л. КЮЗАДЖАН,
доктор історичних наук,
(Закінчення буде).

ЦІЛЬ— ПІД ВОДОЮ

Ще порівняно недавно про підводний спорт у нашій області не було й мови. 1970 року шліфувальник Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів О. І. Томашпольський при морській школі обласного комітету ДТСААФ створив секцію підводного орієнтування. Він став і громадським тренером цієї секції.

За час свого існування підводні орієнтувальники кілька разів брали участь у республіканських змаганнях і займали з четвертого по восьме місце.

Пізніше появилася секція підводної спортивної стрільби, яку на громадських засадах очолює технік Кіровоградської школи вищої льотної підготовки Володимир Казаков.

— Стріляти доводиться і по неру-

хомих мішенях, і по живих цілях. Полювання на риб прирівнюється до спортивного рибальства. Але яка різниця! В одному випадку сидиш собі на березі і поглядеш на поплавок — може клює. А при підводному полюванні, особливо в морі, ти в царстві екзотики: навколо водорості, снують зграї риб, по дну повзають краби, раки-самітники... І не риба шукає гачка з наживою, а ти сам шукаєш риби, — розповідає він.

Наймолодша секція підводного швидкісного плавання, якій з «дня народження» не сповнилося ще й року: регулярні тренування почалися з введенням у дію назвального басейну дитячо-юнацької спортивної школи обласного спорткомітету. За цей час 63 спортсмени виконали нормативи третього розряду, шість

— другого, а Олександр Бойко та Сергій Дергачов стали першорозрядниками.

Але це, так би мовити, протокольна частина змагань. Якщо ж глянути за рамки протоколу, то вимальовується не дуже приваблива картина. Обласні змагання були лише за назвою, бо участь у них взяли всього шість команд з Кіровограда. А де ж плавець із Світловодська? Адже там умови для розвитку плавання, зокрема підводного, набагато кращі, ніж у Кіровограді? Чому ми не бачили на змаганнях спортсменів з тих районів, де протікають нововодні Південний Буг і Синюха?

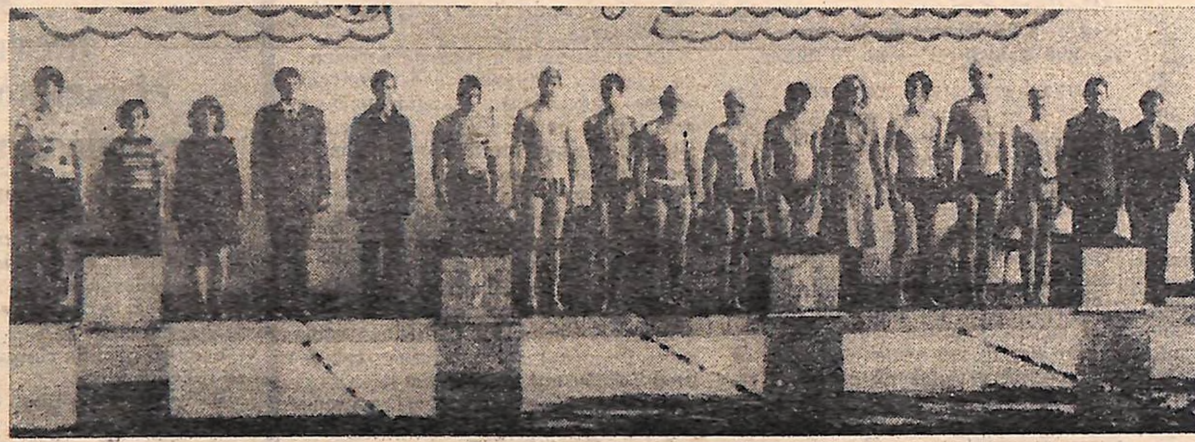
І оскільки підводне плавання скоріше військово-прикладний вид спорту, то працівники комітету ДТСААФ міст Світловодська, Гайворонського, Вільшанського, Новоархангельського районів, очевидно, зрозуміють, що ця критика певною мірою стосується і їх.

Та й керівникам організації ДТСААФ Кіровограда, особливо морської школи, не завадило б більше допомогати громадським організаторам підводного плавання. Особливо в тих випадках, коли потрібна матеріальна підтримка у придбанні деяких приладів, матеріалів, устаткування.

М. ДАЦЮК.

На фото: учасники змагань у Кіровограді.

Фото В. МОЩНСЬКОГО.

„ЗІРКА“ ПЕРШЕ КОЛО

● Запрошуємо до конкурсу футбольних провідців

Вчора футболісти кіровоградської «Зірки» провели в Херсоні свій чотирнадцятий матч першого кола чемпіонату країни. Наші земляки нині — в першій трійці лідерів. Але попереду ще шість турів. Останній матч першого кола «Зірка» проведе з горішківським «Шахтарем».

ЩО СКАЖУТЬ ПРОВІДЦІ ПРО ВИСОТУ, ЯКУ ЗАЙМЕ «ЗІРКА» 9 ЛІПНЯ, ЯКИЙ БУДЕ ЇЇ ШАБЕЛЬ В ТУРНІРНИЙ ТАБЛИЦІ І З ЯКИМ БАГАЖЕМ ОЧОК БУДУТЬ НАШІ ЗЕМЛЯКИ ПІСЛЯ ЗУСТРІЧІ З «ШАХТАРЕМ»? З ЯКИМ РЕЗУЛЬТАТОМ ЗАКІНЧИТЬСЯ ЦЕЙ МАТЧ?

НАЗВІТЬ ІМ'Я НАЙРЕЗУЛЬТАТИВНІШОГО ГРАВЦЯ «ЗІРКИ» ПІСЛЯ ПЕРШОГО КОЛА ЧЕМПІОНАТУ (КІЛЬКІСТЬ ЗАБИТИХ М'ЯЧІВ НА ЙОГО РАХУНКУ).

Читачі «Молодого комунара», які передбачать найточніше сходження своєї улюбленої команди, отримають фотознімки з автографами всіх гравців «Зірки».

Конкурс триває до 1 липня. Листи з відповідями на запитання надсилати на адресу редакції з поштою «ФУТБОЛ-76».

„Чи справді пасивність?“

В кореспонденції під таким заголовком в № 12 «Молодого комунара» від 27 січня цього року йшлося про недоліки в роботі комсомольських організацій Устинівського району по впровадженню в життя комплексу ГПО, організації будівництва спортивних споруд. Як повідомив редакцію секретар Устинівського райкому ЛКСМУ О. Кравченко, критику визнано правильною.

Важко ряд заходів для поліпшення спортивно-масової роботи серед молоді. Кореспонденцію було обговорено на районних зборах комсомольського активу, в комсомольських організаціях радгоспу «Устинівський» та колгоспу імені Петровського. Інструктори по спорту цих господарств В. Бундак і Л. Оленчук звітували на засіданні президії районної ради ДСТ «Колос». Ком-

сомольським організаціям було подано допомогу в організації спортивних змагань та оформленні документації. Проведено семінар секретарів комсомольських організацій та інструкторів по спорту з питань проведення поєдинків з багатоборства ГПО на призи «Комсомольської правди». В школах району проведено змагання «Хто ти, олімпієць?». Нині в районі паспортизовано три тирни (радгосп «Устинівський», «Ігульський», імені Димитрова), будуть три — в колгоспі імені Карла Маркса, Сагайдацькій птахофабриці та в Устинівській середній школі.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

Приходь учитися!

**Запрошують
інститути,
технікуми,
училища.**

Кіровоградський технікум радянської торгівлі

оголошує прийом учнів
НА ДЕННИЙ ВІДДІЛ
НА 1976—1977 НАВЧАЛЬНИЙ РІК.

Заклад готує фахівців для системи державної торгівлі за такими спеціальностями: технологія приготування їжі, товарознавство та організація торгівлі продовольчими товарами, товарознавство та організація торгівлі промисловими товарами.

До технікуму приймають осіб віком до 30 років: на технологічне відділення — з освітою за 8 класів (строк навчання — 3 роки і 6 місяців); на товарознавче відділення — осіб, що мають освіту за 8 і 10 класів (строк навчання — відповідно 3 і 2 роки).

Осіб, нагороджених по закінченні школи Похвальною грамотою або золотою медаллю, зараховують до технікуму без вступних екзамينів.

Приймання документів: до груп на базі восьмирічної школи — з 1 червня по 31 липня, до груп на базі середньої школи — з 1 червня по 14 серпня.

Вступні екзамени — з 1 по 20 серпня, у два потоки. Вступники складають екзамени:

до груп на базі 8 класів — з російської (української) мови (диктант), математики (усно); до груп на базі 10 класів — з російської (української) літератури (твір), хімії (усно).

До заяви на ім'я директора слід додати свідоцтво (атестат) про закінчення школи (оригінал), чотири фотокартки (3×4 см), довідку про стан здоров'я (форма № 286).

Паспорт, військовий квиток, свідоцтво про народження пред'являти особисто.

При закладі працює відділення. Стипендію учні одержують на загальних підставах.

При технікумі є заочний відділ, що готує фахівців згаданих вище спеціальностей без відриву від виробництва. Приймають осіб, які мають практичний стаж роботи в торгівлі та освіту за 10 класів.

Строк навчання: на технологічному відділенні — 2 роки і 6 місяців, на товарознавчому — 2 роки.

Адреса: м. Кіровоград-12, вул. Василенка, 5.

ДИРЕКЦІЯ.

Кіровоградське ПТУ обласного побутуправління

оголошує прийом учнів
НА 1976—1977 НАВЧАЛЬНИЙ РІК.

для підготовки кваліфікованих робітників таких професій:

закрійник чоловічого, жіночого й дитячого верхнього одягу і суміжна професія — закрійник жіночих платтів та чоловічих сорочок;

закрійник жіночих платтів та чоловічих сорочок; перукар широкого профілю і суміжна професія — приймальник широкого профілю, що очолюватиме роботу комплексних приймальних пунктів;

в'язальниця по виготовленню і ремонту чоловічих, жіночих і дитячих трикотажних виробів.

В училищі готують робітників таких спеціальностей (строк навчання — 2 роки):

кравець чоловічого, жіночого й дитячого верхнього одягу і суміжна професія — художнє шитування тканин;

фотограф;

годинникяр-гравер;

заготовщик-пошивник по індивідуальному шиттю та ремонту взуття і суміжна професія — майстер по ремонту чемоданів і сумок.

На навчання приймають осіб віком від 16 до 35 років з освітою за 8—10 класів.

Учні одержують стипендію в розмірі 20 карбованців на місяць, а інгородні — ще й квартири.

Вступники подають на ім'я директора училища заяву, направлення місцевого побутового комбінату із зазначенням вибраної професії, автобіографію, характеристику, свідоцтво про народження (оригінал), документ про освіту, довідки з місця проживання і про склад сім'ї, медичну довідку (форма № 286), три фотокартки (3×4 см).

Приймання документів — до 25 серпня.

Початок навчання з 1 вересня.

Адреса училища: 316017, м. Кіровоград, 13, пров. Веліковісський, 2. Телефон 3-20-17. Іхати автобусами №№ 5, 8, 19, 20, тролейбусами №№ 1, 2, 3, 4 до зупинки «Автовокзал».

ДИРЕКЦІЯ.

Дніпропетровський інститут інженерів залізничного транспорту імені М. І. Калініна

оголошує прийом студентів у 1976 році на такі спеціальності:

денна форма навчання —

мости і тунелі, електрифікація залізничного транспорту, вагонобудування і вагонне господарство, експлуатація залізниць, будівництво залізниць, колій і колійне господарство, промислове й цивільне будівництво, електронні обчислювальні машини, прикладна математика;

заочний факультет —

електрифікація залізничного транспорту, експлуатація залізниць, тепловози і тепловозне господарство, економіка та організація залізничного транспорту, будівництво залізниць, колій і колійне господарство, вагонобудування і вагонне господарство, автоматика, телемеханіка і зв'язок на залізничному транспорті, промислова теплоенергетика, водопостачання і каналізація.

Приймання заяв: на денні факультети — з 20 червня по 31 липня, на заочний факультет — по 23 липня.

Вступні екзамени: на денні факультети — з 1 по 20 серпня, на заочний факультет — з 15 по 30 червня і з 11 по 25 серпня.

Вступники на всі види навчання складають екзамени з математики (письмово й усно), фізики (усно), української мови і літератури або російської мови і літератури (твір).

Нагороджені по закінченні середньої школи золотою (срібною) медаллю або ті, що закінчили середній спеціальний навчальний заклад і середнє профтехучилище з дипломом з відзнакою, складають екзамени тільки з математики (письмово).

Для подання допомоги вступникам до інституту з 1 липня працюють

муть підготовчі курси з відривом від виробництва.

До заяви на ім'я ректора вступники додають документ про середню освіту (оригінал), характеристику для вступу до вузу (за підписом керівника підприємства або школи і громадських організацій), виписку з трудової книжки (ті, що працюють), медичну довідку (форма № 286), 6 фотокарток (знімки без головного убору, розміром 3×4 см).

По прибутті до інституту вступники пред'являють особисто: паспорт, військовий квиток (військовообов'язані запасу) або приписне свідоцтво (особи призовного віку).

Інгородніх абітурієнтів і студентів забезпечують гуртожитком.

Адреса: 320629, м. Дніпропетровськ-10, вул. Університетська, 2.

РЕКТОРАТ.

Миколаївський ордена Трудового Червоного Прапора кораблебудівний інститут імені адмірала С. О. Макарова

оголошує прийом студентів

НА ФАКУЛЬТЕТИ:

кораблебудівний, машинобудівний, електроустаткування суден

на такі спеціальності:

суднобудування і судноремонт,

устаткування і технологія зварювального виробництва,

економіка та організація машинобудівної промисловості (спеціалізація — «Суднобудівна промисловість»),

суднові машини і механізми,

суднові силові установки,

двигуни внутрішнього згоряння, турбобудування, електроустаткування суден, холодильні й компресорні машини та установки.

Приймання заяв — з 20 червня по 31 липня. Вступні екзамени — з 1 по 20 серпня.

НА 1976—1977
НАВЧАЛЬНИЙ РІК.

Студентів забезпечують стипендією згідно з положенням. Інгородніх забезпечують гуртожитком.

Заяви і документи надсилати на адресу: 327000, УРСР, м. Миколаїв (обл.); проспект Леніна, 3. Телефон 4-01-20.

РЕКТОРАТ ІНСТИТУТУ.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

Кременчуцьке середнє міське професійно-технічне училище № 16

оголошує набір учнів

НА 1976—1977 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

на спеціальності: електрослюсар, газослюсар, слюсар механоскладальних робіт, слюсар по ремонту автомобілів, електрозварник арматури з умінням працювати на автоматах контактної зварювання, електрозварник, машиніст баштових кранів, столяр деревообробних виробів, хлібопекар з умінням працювати тістоводом і на тістообробній машині — приймають випускників восьмирічних шкіл, строк навчання — 3 роки. Одночасно учні здобувають середню освіту. Випускники одержують диплом про закінчення училища та атестат про середню освіту;

кранівник козових і мостових кранів, електрозварник, формувальник залізобетонних виробів і конструкцій, кранівник порталних кранів — строк навчання — 1 рік. Приймають юнаків і дівчат, що мають середню освіту.

Учні забезпечують гуртожитком, обмундированням і триразовим харчуванням. Час навчання в училищі включається в загальний стаж.

Особам, що мають середню освіту, звільненням у запас із лав Радянської Армії, зарахованим до училища на спеціальність «Формувальник залізобетонних виробів і конструкцій», виплачують стипендію — 70 карбованців на місяць.

Тих, хто закінчить училище з відзнакою, при їхньому бажанні, направляють для дальшого навчання у вищі й середні учбові заклади без стажу обов'язкової роботи.

Під час виробничого навчання учням виплачують 33 проценти їхнього заробітку.

Вступники подають заяву, автобіографію, паспорт або свідоцтво про народження, свідоцтво або атестат про освіту, характеристику, довідки з місця проживання і про склад сім'ї, 6 фотокарток (3×4 см), медичну довідку (форма № 286).

Початок занять з 1 вересня.

Адреса училища: м. Кременчук Полтавської області, Занасип-1, вул. Ярмакова, 9, МСПТУ-16. Телефони: 2-33-47, 299-94-46.

ДИРЕКЦІЯ.

Мелітопольський інститут механізації сільського господарства

оголошує прийом студентів

НА 1976—1977 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

на 1-й курс навчання з відривом від виробництва на спеціальності: механізація сільського господарства; електрифікація сільського господарства.

В інституті є три факультети:

механізації сільського господарства — готує інженерів-механіків за спеціалізацією «Механізація землеробства»;

організації і технології ремонту і механізації тваринництва — готує інженерів-механіків за спеціалізаціями «Організація і технологія ремонту сільськогосподарських машин», «Механізація тваринництва»;

електрифікації сільського господарства — готує інженерів-електриків за спеціалізаціями «Застосування електричної енергії в сільському господарстві», «Електропостачання сільського господарства».

Вступники подають приймальній комісії: заяву на ім'я ректора інституту із зазначенням факультету, спеціальності і спеціалізації (на бланку встановленого зразка), документ про середню освіту (оригінал), характеристику для вступу до вузу, підписану адміністрацією та громадськими організаціями, виписку з трудової книжки (для працюючих), медичну довідку (форма № 286), 4 фотокартки (знімки без головного убору, розмі-

ром 3×4 см), направлення на навчання (для тих, що направляються на навчання за рахунок підприємства), паспорт і військовий квиток (приписне свідоцтво) — пред'являються особисто.

Для осіб, що вступають до інституту не в рік закінчення середнього навчального закладу, потрібний стаж практичної роботи не менше 6 місяців за кожний рік, коли вони не вчилися.

Приймання документів — з 20 червня по 31 липня.

Вступники складають екзамени з 1 по 20 серпня з математики (письмово й усно), фізики (усно), російської мови і літератури (твір).

Вступні екзамени проходяться за програмами, затвердженими Міністерством вищої й середньої спеціальної освіти СРСР відповідно до програм середніх шкіл.

Строк навчання в інституті — 4 роки і 10 місяців. Встигаючі студенти одержують стипендію.

З 1 липня по 1 серпня при інституті працюватимуть підготовчі курси.

Початок занять з 1 вересня.

Документи висилати по довідки звертатися на адресу: 332339, м. Мелітополь, Запорізька область, пр. Б. Хмельницького, 18, приймальна комісія. Телефон 2-31-27.

РЕКТОРАТ.